

75-річчя члена-кореспондента НАН України О.П. ДМИТРІЄВА

Відомий вчений у галузі фітоімунології та радіобіології доктор біологічних наук, член-кореспондент НАН України **Олександр Петрович Дмитрієв** народився 27 вересня 1947 р. Упродовж 1975–1989 рр. працював в Інституті фізіології рослин АН УРСР, де пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до заступника директора. Нині – головний науковий співробітник Інституту клітинної біології та генетичної інженерії НАН України.

У роботах О.П. Дмитрієва вивчення молекулярних механізмів розпізнавання патогена та експресії захисних генів рослин поєднується з розробленням практичних методів підвищення їх імунного потенціалу. Він вперше відкрив та ідентифікував фітоалексини лілійних, встановив їх роль як маркерів індукованої стійкості у рослин.

Олександр Петрович виконав піонерські роботи з визначення механізмів сприйняття та трансдукції мікробних сигналів у рослин. Він висунув і обґрунтував теоретичні концепції щодо ролі первинних сигналів та вторинних месенджерів в індукції захисних реакцій і щодо координації цих реакцій на різних рівнях структурної організації рослин. Встановив низку важливих закономірностей впливу малих доз хронічного опромінення на імунний потенціал рослин та вірулентність фітопатогенних грибів у 30-кілометровій зоні відчуження ЧАЕС. Уперше отримав докази формування в умовах радіонуклідного забруднення нової популяції збудника стеблової іржі, що характеризується високою частотою виникнення більш вірулентних клонів.

О.П. Дмитрієв – автор та співавтор понад 250 наукових статей, 9 монографій і 5 винаходів. Він підготував 7 кандидатів наук. Понад 20 років викладав у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, читав лекції у Нідерландах та Іспанії, працював за запрошенням в університетах Великої Британії, Швейцарії та Японії. О.П. Дмитрієв – лауреат премії ім. М.Г. Холодного НАН України (2003). Його нагороджено грамотою Верховної Ради України, відзнаками НАН України.